

HỒI 44

ĐỊA THẤT HÀNH HÌNH

Dứt lời chưa kịp động thủ Tư Mã Kính đã tung người lên hư Truy Hồn Linh nhằm đầu Nhữ Quốc Hùng giáng xuống.

Nhữ Quốc Hùng cũng không ngờ Tư Mã Kính lại có thể tuyệt tình đến mức này, vừa xuất thủ đã thi triển sát chiêu.

Chỉ thấy Truy Hồn Linh vang lên những tiếng kêu chói tai làm kinh hồn lạc phách, hàn phong tỏa xuống lạnh người.

Biết không thể khinh địch, Nhữ Quốc Hùng tung người sang trái thi triển một chiêu "Chu xứ chiết giao" quét ngang lưng Tư Mã Kính.

Tư Mã Kính quát lên một tiếng:

- Giỏi lắm!

Rồi từ trên không trung co người, một chân điểm lên mặt đất, thân hình là là trờ tới nửa trượng rồi bắt thần cật lên thi triển một chiêu "Chấn Linh Kinh Long" quét Truy Hồn Linh ngang ngực Nhữ Quốc Hùng. Thân pháp nhanh nhẹn chiêu thức hiểm độc không hồ là một trong Tái Ngoại song tàn!

Nhữ Quốc Hùng cũng múa song chưởng như bay dĩ công vi thủ. Thoáng chốc hai người đã qua lại hơn chục hiệp, kẻ tám lạng người nửa cân, không ai chiếm được thượng phong.

Chương Sĩ Bằng đứng bên ngoài không khỏi nhú mày, hắt hàm ra hiệu cho Lý Cư Lý Cư quát lớn một tiếng phi thân nhảy vào trợ lực với Tư Mã Kính hợp công một mình Nhữ Quốc Hùng.

Nhữ Quốc Hùng độc chiến với Tư Mã Kính còn miễn cưỡng đấu bình thủ, nay lại thêm Lý Cư nhảy vào, lập tức rơi vào thế hạ phong.

Chương Sĩ Bằng nóng lòng giải quyết cho xong chuyện, thấy Tái Ngoại Song tàn hợp công vẫn chưa vừa ý, vội đưa ngân tiêu lên môi tấu lên một khúc nhạc bi ai.

Nhữ Quốc Hùng bị tiếng tiêu chi phối tâm thần, thế công vừa lơ lửng. Tư Mã Kính vội chớp lách thời cơ múa Truy Hồn Linh thi triển một chiêu "Sách Hồn đoạt phách" Chỉ nghe tiếng chuông rung lên liên hồi. Truy Hồn Linh một hóa thành năm tất cả đều nhắm các yếu huyệt trên người Nhữ Quốc Hùng kích tới.

Nhữ Quốc Hùng thất kinh tràn qua phải, ngay lúc đó Lý Cư nhanh như chớp xuất chỉ điểm trúng Nhuyễn Ma huyệt của Nhữ Quốc Hùng khiến lão mềm nhũn ngã xuống.

Lý Cư tiện tay điểm lên Hồn Thùy huyết của lão một cái nữa, khiến lão hôn mê bất tỉnh.

Tư Mã Kính tiến tới xách Nhữ Quốc Hùng lên, cả ba tiến vào Nghị Sự đường.

Nghị Sự đường tối om, ba người tiến đến chiếc bàn làm bằng gỗ tử đàn đặt sát tường.

Chương Sĩ Bằng giơ tay đẩy nhẹ, chiếc bàn dịch sang một bên để lộ một cánh cửa bí mật, sau cửa bí mật là một thông đạo có bậc thang đi sâu xuống lòng đất. Qua mấy khúc quanh cả ba lọt vào một địa thất rộng dài, đèn đuốc sáng choang.

Giữa địa thất bày một chiếc án đài, sau án đặt mấy chục chiếc ghế, chỗ thượng tọa một bạch y thư sinh đang ngồi, tay cầm chiếc quạt sáng lấp lánh.

Bên trái bạch y thư sinh là một thiếu nữ, mình mặc vũ y ánh kim lấp lánh, đầu giắt một chiếc Phụng đầu thoa, nơi đầu thoa đính một chuỗi châu ngọc, mỗi khi nàng khẽ động, chuỗi châu ngọc đung đưa bắt ánh đèn chói mắt.

Cách phục sức này quả là chưa từng thấy ở các thiếu nữ Trung Nguyên, trông cứ như Cửu Thiên Huyền Nữ hạ phàm. Nàng đẹp thì có đẹp, nhưng nhìn đôi mày mỏng chạy dài vào trong thái dương, đôi mắt phụng đầy quyền uy, trong vẻ mỹ miều ẩn ước một làn sát khí kinh nhân!

Hai bên phải trái của bạch y thư sinh và thiếu nữ là các giang hồ hào khách, lẫn trong đó là Hải Ngoại Tam sát, Nam Hải Bát Yêu và Đào Hoa Tứ Tiên.

Nhìn kỹ người ta thấy có cả bảy, tám người trước kia vốn là thập đại cao thủ của Mộ Dung sơn trang!

Trong khi đó, các chủ nhân của Mộ Dung sơn trang. Mộ Dung Hàm cùng phu nhân, Lăng Phong công tử, Uyển Nhi và cả nhân vật nức tiếng hiệp nghĩa là Lôi Chân Viễn đều bị trói vào các trụ được dựng sẵn trong địa thất.

Ngoài ra, các tiêu sư của Yến Kinh tiêu cục cũng bị trói thúc kẻ nằm lẫn lóc dưới đất.

Quả nhiên Mộ Dung sơn trang giờ đã đổi chủ, các chủ nhân và những môn khách trung liệt trong thập đại cao thủ trở thành tù nhân. Các cao thủ lớp thì trở giáo xung thân dưới trướng Nam Hải môn, lớp thì đào tẩu...

Trên giang hồ tranh hùng xưng bá, mới đó còn là bá vương nhất hô bá ứng, thoát cái đã là tù nhân, sự biến đổi thật khiến người không thể lường trước được.

Chương Sĩ Bằng, Tư Mã Kính và Lý Cử vào đến trước án, ném Nhữ Quốc Hùng xuống đất cùng với các tiêu sư.

Chương Sĩ Bằng thi lễ trước bạch y thư sinh:

- Đã bắt được Nhữ Quốc Hùng?

Bạch y thư sinh quay sang kim y thiếu nữ mỉm cười:

- Sư muội, có thể xử được rồi Kim y thiếu nữ đưa ánh mắt thần oai ngất trời quét nhìn một vòng. Ánh mắt nàng quét tới đâu quần hào cảm thấy rúng động cúi đầu đến đó.

Trên gương mặt tuyệt thế của nàng bỗng hiện một làn sát khí khiến người nhìn không khỏi ớn lạnh, nói:

- Còn hai người nữa chưa bắt được!

Một người trong Hải Ngoại Tam Sát vội đứng dậy:

- Khởi bẩm cung chủ, Triển Bạch cùng Thúy Thúy không có mặt trong bản trang, chờ xử lý việc ở đây xong sẽ truy nã!

Kim y thiếu nữ lộ vẻ tức giận, bạch y thư sinh vội lên tiếng:

- Hai người đó không có liên quan đến việc ở đây.

Kim y thiếu nữ hừ lạnh một tiếng nói:

- Thiếu quân! Ngươi cả gan nói giúp cho người ngoài Bạch y thư sinh chùng như rất sợ kim y thiếu nữ, thấy nàng nổi giận vội cười xòa, nói:

- Sư muội nặng lời rồi! Sư huynh nào dám nói giúp cho người ngoài.

- Hừ! Người tướng trong lòng ngươi nghĩ gì ta không biết sao?

Bạch y thư sinh bối rối, gõ gõ thân quạt vào lòng bàn tay, không đáp lời, trên gương mặt nở một nụ cười trông méo xệch.

Kim y thiếu nữ liếc bạch y thư sinh một cái, rồi vỗ tay hai cái quát khê:

- Khai Hương đường!

Từ đằng sau bức tường, lập tức có mười hai bạch y đồng tử tóc xõa ngang lưng, mỗi tên hai tay bung một lư hương xếp hàng đôi đi ra, đứng ngay ngắn trước án!

Trong các lư hương, khói trầm nhẹ nhẹ bốc lên, không gian lập tức ngập tràn hương trầm.

Điều kỳ lạ là quần hào sau khi ngửi thấy hương trầm, lòng lập tức trút bỏ hết tạp niệm, trong tâm não chỉ còn lại một cảm giác sùng bái phục tùng trước hai thần tượng là bạch y thư sinh và Kim y thiếu nữ!

Trong khi đó những người đang thọ thương hay hôn mê, vừa ngửi thấy mùi hương lập tức tỉnh trở lại.

Tiếp đó từ sau bức tường lại có hơn chục đại hán bịt mặt bước ra. Bức tường lập tức được hạ xuống để lộ một bức tường khác ở bên trong. Trên

trường vẽ một hình nhân, hình nhân này trông rất cổ quái, chân trần, đầu tóc lơ thơ, trán vuông miệng lớn, giữa đỉnh đầu có một khe lõm xuống, trông như Phục Nghi, hình nhân này chắc là họa lại một giống người cổ!

Phía trên đầu hình nhân đề tám chữ lớn:

“Khai sơn thủy tổ, Nam Hải Nhất Quân”.

Trước bức trường đề một đỉnh đồng cực lớn, trong đỉnh không biết đốt thứ hương gì chỉ thấy một làn khói trắng thẳng đuột tỏa lên đỉnh đĩa thắt, tụ thành một đám mây trắng trên đỉnh thắt, đám mây trắng lớn dần, tỏa ra sau đó theo bốn bức tường bò dần xuống.

Trước đỉnh đồng đặt một miếng gỗ dày vuông vức bốn thước, bên trên chần chặt vết đao. Giữa miếng gỗ cắm năm ngọn quỳ đầu đao sáng loáng.

Cán đao chạm hình đầu quỳ mắt xanh tóc đỏ nhe nanh trắng ớn bên miệng đỏ như chậ máu trông rất rùng rợn.

Lúc này chiếc án được dẹp đi, bạch y thư sinh cùng Kim y thiếu nữ chia ra ngồi hai bên đỉnh đồng, các cao thủ khác cũng chia ra hai bên ngồi. Mười hai bạch y đồng tử đứng sau lưng quần hào, hai tay giơ cao lư hương quá đầu. Khói hương trong lư và trong đỉnh hòa quyện vào nhau tạo nên một không khí thần bí muôn phần!

Khung cảnh này đúng là Hình Đường rồi!

Việc sắp xếp, tại địa thất trở thành Hình Đường do mấy tên đại hán bịt mặt thi hành. Sắp xếp xong đến trước kim y thiếu nữ cúi đầu thi lễ xong rút lui vào bên trong.

Không khí đang tịch mịch bỗng vang lên tiếng thanh la "keng!" một cái khiến mọi người không khỏi giật mình kinh hãi. Chờ tiếng thanh la dứt, Kim y thiếu nữ cất giọng như từ dưới cổ mộ vọng về, nói:

- Nam Hải môn đến Trung Nguyên lần này với tôn chỉ diệt trừ loài bại hoại của võ lâm Trung Nguyên, chấn hưng quy củ võ lâm. Phàm những tên đại gian đại ác, những kẻ đã từng làm những việc ám muội trước đây đều phải hành hình để làm gương!

Cách phục sức, giọng nói, thần thái của nàng toát lên uy lực vô biên.

Những người có mặt ở đây đều là những tay bôn tẩu giang hồ, vào sinh ra tử, không sợ trời không sợ đất, vậy mà lúc này người nào người nấy đều khuất phục trước thần uy của nàng!

Kim y thiếu nữ trở Mộ Dung Hàm tiếp:

- Mộ Dung Hàm tham bá phú quý mưu đồ sát hại minh huynh là Triển Vân Thiên.

Nàng đột ngột cất cao giọng:

- Tội đó có đáng chết hay không?

Quần hào như bị kick động, đồng thanh hô lớn.

- Giết! Giết!

Nhữ Quốc Hùng giật nảy người. bởi lão phát hiện ra mình cũng hô "Giết! Giết!" ra trò.

Kim y thiếu nữ quát gọn lỏn:

- Hành hình!

Từ sau trường bước ra năm tên đại hán lưng trần, tên nào tên nấy to bè bè như bò mộng, bước thẳng đến tấm gỗ rút phất quỳ đầu đao!

Chỉ nghe "phụt! phụt!". mấy tiếng, trước tiên là hai tay, sau đến hai chân, và cuối cùng là đầu. Mộ Dung Hàm rú lên từng hồi, máu bắn tung tóe, một đời gian hùng của Mộ Dung Hàm chấm dứt từ đây!

Đây chính là Khốc hình ngũ đao phân thi của phường hắc đạo. Quả nhiên thảm khốc vô cùng.

Năm tên đại hán chấp đao hành hình, hành động cực kỳ mau lẹ, mọi người chưa kịp nhận ra việc gì thì máu đã đổ đầu đã rơi, lau máu trên đao xong đến cầm "Phập!

Phập!"... trở vào tấm gỗ, xong lập tức lui vào bên trong.

Mộ Dung Hàm thò khốc hình, Mộ Dung phu nhân rú lên một tiếng hôn mê bất tỉnh, Lăng Phong công tử vốn nổi tiếng là kẻ lạnh lùng, kiêu ngạo, giờ cũng sợ đến mặt không còn chút huyết sắc, đầu cúi gục xuống chỉ có Uyển Nhi tuy là một tiểu thư nhu nhược nhưng lúc này lại trừng mắt mắng lớn:

- Cầu tặc! Quân cầu tặc! Thù này dù xuống âm ty địa phủ bản cô nương cũng quyết trả!

Kim y thiếu nữ chùng như không nghe thấy tiếng la mắng của Uyển Nhi, chỉ vào Mộ Dung phu nhân, nói:

- Phụ nhân này giúp chồng tác ác, tội đáng chết không?

Kẻ cũng lạ, quần hào chùng như không còn tự chủ được nữa đồng thanh quát:

- Giết! Giết!

Bỗng nghe có tiếng nữ nhân từ bên ngoài địa thất vọng vào:

- Ta đã nói là dẫn ngươi tới đây để xem cho biết chứ không cho ngươi xen vào chuyện của người ta!

Giọng nói không lớn nhưng vì trong địa thất yên tĩnh nên nghe rõ mồn một.

Lại có giọng nam nhân cãi lại:

- Nhưng người này có ân cứu mạng ta, không thể thấy chết mà không cứu!

Kim y thiếu nữ trợn mắt nhìn quanh xem tiếng nói phát ra từ phía nào...

Bạch y thư Sinh cũng kinh hãi đứng phắt dậy Bổng.. "Àm!" một tiếng. đất đá văng tứ tung, trên tường thạch thất hiện ra một lỗ hổng khá lớn.

Những người có mặt trong địa thất không hện mà nên, tất cả đồng loạt đứng dậy...

Bụi cát chưa tan đã thấy bóng người lướt qua lỗ hổng trên tường, vào địa thất. Chờ cát bụi lắng xuống thì trong phòng đã có thêm một thiếu niên dung mạo tuấn tú, chính là Triển Bạch!

Mọi người đồng kinh hãi, có điều cảm giác mỗi người không giống nhau.

Nhữ Quốc Hùng cùng các tiêu sư ở Yên Kinh tiêu cục thì mừng rỡ kêu lên thành tiếng, họ biết cứu tinh đã đến.

Uyển Nhi cũng mừng rỡ khi thấy Triển Bạch vẫn còn lành lặn, lại xuất hiện kịp lúc. buột miệng kêu lên:

- Bạch ca ca!

Lãng Phong công tử cùng Lôi Chấn Viễn kinh ngạc vì không hiểu sao Triển Bạch lại có mặt ở đây vào giờ khắc này.

Người của Nam Hải môn thấy có kẻ quấy rối Hình Đường ai nấy đều thất sắc, duy chỉ có kim y thiếu nữ bị thần thái tuấn dật của Triển Bạch nhiếp hồn. Chỉ thấy nàng ngẩn người quan sát Triển Bạch đến quên cả nỗi giận!

Bạch y thư sinh, tức Nam Hải Thiếu Quân thấy Kim y thiếu nữ, tức Nam Hải Long Nữ nhìn Triển Bạch đến xuất thần lòng không khỏi đổ kỵ lập tức quát lớn:

- Hải Ngoại Tam Sát! Lệnh cho các người đi tróc nã hãn mà chưa bắt được, giờ còn chờ gì nữa mà không ra tay?

Hải Ngoại Tam Sát nghe quở trách thảy đều biến sắc, lão phụ nhân hiệu xưng Lãnh Diễm Hồng lập lúc tung người phi thân ra, miệng quát lớn:

- Hảo tiểu tử! Lão nương tìm ngươi không được, không ngờ ngươi lại tự dẫn xác tới!

Dứt lời huy động chưởng nhắm ngực chàng đẩy tới!

Triển Bạch chỉ khẽ nhếch môi một cái, ung dung hươ chưởng...

Bùng! một tiếng chấn động kinh phong làm vài ngọn đèn gắn trên vách tắt ngấm!

Triển Bạch vẫn đứng sừng sững như tượng đồng. Lãnh Diễm Hồng bị chấn động thối lui ba bước lớn!

Lãnh Diễm Hồng trợn tròn mắt, tóc mụ dựng đứng cả lên, mụ vừa kinh ngạc vừa tức giận. Mới mấy tháng trước chàng đã bại dưới tay mụ, không ngờ giờ đây đến lượt mụ bị đẩy lui!

Phật Ân pháp sư lên tiếng cảnh báo:

- Lão xú bà cẩn thận? Không biết tiểu tử này ăn nhằm được vật gì mà chưởng lực đột ngột tăng tiến.

Phật Ân pháp sư vốn đã bị nội thương dưới chưởng của Triển Bạch nên lão có hảo ý nhắc nhở Lãnh Diễm Hồng không nên xem thường đối phương. Nhưng Lãnh Diễm Hồng lại hiểu lầm tưởng lão nói khích mụ.

Lãnh Diễm Hồng cười lạnh nói:

- Lão trọc ngươi đừng có khen người để làm nhục khí chí mình, coi lão nương thu thập hấn!

Dứt lời vận đủ mười hai thành công lực giờ chưởng công tới.

Triển Bạch thấy chưởng lực của đối phương quá uy mãnh cũng vội vận Thiên Phật giáng ma chưởng đến mười thành công lực tung chưởng!

“Bùng!” một tiếng gian mật thát như muốn chao đảo, ở một số nơi trên tường, vôi vữa rơi xuống rào rào.